

Jan Hamáček

1. místopředseda vlády
a ministr vnitra

Praha ⁸ . října 2018
Č.j.: MV-111254-2/SO-2018
Počet listů: 4

Vážený pane poslanče,

reaguji na Vaši ústní interpelaci ve věci „Přátelská výpomoc ministerstva vnitra ČSSD na pražském magistrátu“, kterou jste přednesl na 19. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky dne 13. 9. 2018.

Podstatou Vaší interpelace je řešení situace vzniklé s odvoláním ředitelky Magistrátu hlavního města Prahy primátorkou hlavního města Prahy.

V úvodu musím konstatovat, že se ve své odpovědi budu zabývat výlučně právními aspekty předmětné záležitosti, neboť jsem v ní vystupoval nikoliv jako politik (člen vlády či předseda politické strany), ale zásadně jako oprávněná úřední osoba ve smyslu § 15 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a zároveň jako (odvolací) správní orgán podle § 1 odst. 1 a § 178 odst. 2 správního řádu.

Obecný postup při odvolání ředitele Magistrátu hlavního města Prahy podle platné právní úpravy je následující.

Podle § 72 odst. 3 písm. b) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hlavním městě Praze“), primátor hlavního města Prahy po předchozím souhlasu ministra vnitra jmenuje a odvolává ředitele Magistrátu hlavního města Prahy, přičemž jmenování nebo odvolání ředitele Magistrátu hlavního města Prahy bez předchozího souhlasu ministra vnitra je neplatné. Důvody, pro které lze odvolat ředitele Magistrátu hlavního města Prahy, jsou taxativním způsobem stanoveny v § 12 odst. 1 zákona č. 312/2002 Sb.,

o úřednících územních samosprávních celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o úřednících“).

Pokud jde o souhlas ministra vnitra, je třeba uvést, že jde o rozhodnutí vydávané výlučně ve správním řízení, kde jsou možné i opravné prostředky, ovšem vyjma přezkumného řízení (viz § 94 odst. 2 správního řádu, podle kterého přezkumné řízení není přípustné, jestliže byl rozhodnutím účastníkovi řízení udělen souhlas k pracovněprávnímu úkonu). O rozhodnutí vydávané ve správním řízení na žádost podávanou primátorem hlavního města Prahy jde proto, že se v daném případě jedná o výrazný zásah státu (státní moci) do výkonu samosprávy (viz čl. 101 odst. 4 Ústavy České republiky: „*Stát může zasahovat do činnosti územních samosprávních celků, jen vyžaduje-li to ochrana zákona, a jen způsobem stanoveným zákonem*“).

Ředitele Magistrátu hlavního města Prahy tedy jmenuje a odvolává primátor hlavního města Prahy, který musí při jeho jmenování nebo odvolání postupovat v souladu s pravidly stanovenými zákonem o úřednících. Ředitele Magistrátu hlavního města Prahy lze jmenovat nebo odvolat, jak již bylo uvedeno výše, pouze s předchozím souhlasem ministra vnitra vydaným ve správním řízení; není-li tohoto souhlasu, je jmenování a odvolání ředitele Magistrátu hlavního města Prahy neplatné [§ 72 odst. 3 písm. b) zákona o hlavním městě Praze].

Souhlas ministra vnitra má povahu rozhodnutí vydaného ve správním řízení ve smyslu § 9 správního řádu; jedná se o souhlas s pracovněprávním úkonem hlavního města Prahy, která je zaměstnavatelem ředitele Magistrátu hlavního města Prahy, přičemž úkoly statutárního orgánu zaměstnavatele vůči řediteli Magistrátu hlavního města Prahy plní ve smyslu § 72 odst. 3 písm. j) zákona hlavním městě Praze primátor hlavního města Prahy. V případě odepření souhlasu ministra vnitra se jmenováním nebo odvoláním ředitele Magistrátu hlavního města Prahy má hlavní město Praha, jakožto účastník řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu, právo podat rozklad (právo podat rozklad má pochopitelně i v případě pozitivního rozhodnutí). Hlavní město Praha je účastníkem správního řízení z titulu, že je rozhodováno o jeho právu v oblasti samostatné působnosti, a to učinit příslušný pracovněprávní úkon, jenž je však zákonem podmíněn „vrchnostenským“ rozhodnutím ministra vnitra (viz § 9 a § 67 odst. 1 správního řádu). Ředitel Magistrátu hlavního města Prahy má postavení účastníka řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu, neboť může být

rozhodnutím (tj. souhlasem ministra vnitra) přímo dotčen ve svých právech nebo povinnostech. Ministr vnitra má v daném případě, jak již bylo uvedeno v úvodu, postavení správního orgánu ve smyslu § 1 odst. 1 správního řádu. Řízení o udělení souhlasu ministra vnitra k popisovanému pracovněprávnímu úkonu je řízením o žádosti podle § 44 správního řádu. Rozhodnutí ministra vnitra musí mít obsahové (§ 68) a formální (§ 69) náležitosti stanovené správním řádem. Podle § 68 odst. 1 správního řádu rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. V případě odvolání ředitele Magistrátu hlavního města Prahy se ministr vnitra musí zabývat otázkou, zda jsou naplněny podmínky pro odvolání vedoucího úřadu z funkce podle § 12 zákona o úřednících.

Účelem předchozího souhlasu ministra vnitra ke jmenování nebo odvolání ředitele Magistrátu hlavního města Prahy je především snaha o oddělení „politické správy“ hlavního města Prahy reprezentované členy Zastupitelstva hlavního města Prahy na straně jedné a „úřednické správy“ hlavního města Prahy, kterou představují zaměstnanci hlavního města Prahy zařazení do Magistrátu hlavního města Prahy, v jehož čele stojí ředitel Magistrátu hlavního města Prahy (viz § 81 odst. 1 zákona o hlavním městě Praze), na straně druhé.

Na okraj poznamenávám, že shodně se postupuje i v případě jmenování či odvolání ředitele krajského úřadu, neboť právní úprava je v dané otázce identická [viz § 61 odst. 3 písm. b) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů]. Obdobný model při jmenování či odvolání tajemníka obecního úřadu je ostatně zvolen i v případě obcí [podle § 103 odst. 3 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, starosta jmenuje a odvolává se souhlasem ředitele krajského úřadu tajemníka obecního úřadu v souladu se zvláštním zákonem a stanoví jeho plat podle zvláštních předpisů; bez souhlasu ředitele krajského úřadu je jmenování a odvolání tajemníka obecního úřadu neplatné].

V konkrétním případě odvolání ředitelky Magistrátu hlavního města Prahy nebyl výše uvedený postup bývalým ministrem vnitra dodržen (jeho souhlas s odvoláním ředitelky Magistrátu hlavního města Prahy neměl povahu správního rozhodnutí po obsahové a ani po formální stránce; byl pouhou „doložkou“ k pracovněprávnímu úkonu).

V dané věci jsem shledal jak zjevná pochybení v průběhu vedení celého správního řízení, tak i v samotné formě a obsahu napadeného souhlasu předchozího ministra vnitra. Tato pochybení byla pak důvodem pro zrušení napadeného souhlasu. Po posouzení všech okolností daného případu jsem přistoupil rovněž k zastavení předmětného správního řízení a to zejména z důvodu, že samotné řízení o udělení souhlasu nebylo řádným procesním způsobem zahájeno, vedeno a ani ukončeno, a rovněž vzhledem k celkovému množství zjištěných procesních a formálních vad.

Konkrétními důvody pro odvolání ředitelky Magistrátu hlavního města Prahy uvedenými v § 12 odst. 1 zákona o úřednících jsem se ve svém rozhodnutí nezabýval, neboť výše uvedená závažná procesní pochybení byla tak zásadního charakteru, že by to bylo zcela bezpředmětné.

Závěrem si dovoluji doplnit, že jsem v dané věci postupoval plně v souladu s návrhem rozkladové komise ministra vnitra, jakožto odborného poradního orgánu ministra vnitra zřízeného podle § 152 odst. 3 správního řádu.

Vážený pane poslanče, věřím, že touto odpovědí na Vaši ústní interpelaci se mi podařilo dostatečně osvětlit můj přístup k popisované problematice a řádně vysvětlit, že můj postup nebyl v rozporu s platným právním řádem a s ohledem na výše uvedené skutečnosti ani nemohl být jiný.

S pozdravem

Vážený pan
Mgr. et Mgr. Jakub Michálek
poslanec Poslanecké sněmovny
Parlamentu České republiky
Praha